

Surt el divendres

LA TRALLA

Canuda, 15, pral.

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y'l dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar y sentir en matèries relligioses, polítiques y socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA).

Antany

Per ordre de Ferrán VII, els ministres destrueixen les Universitats y fabriquen plazas de toros.

L'Aplech de la Protesta

...tenen el deber de cooperarhi tots els catalans, etc...

L'acte.—No's podia trobar una designació més apropiada. L'acte del diumenge fou en veritat un aplech de protesta. Les memorables festes del 20 de Maig, que foren fidel ressó de l'ànima exaltada del nostre poble, se cristallisà enèrgicament en el miting de les Arenes; aré ha passat ja pel garbell de la serenitat, y avuy lo que sols era un íntim sentiment, s'ha transformat en una veritable y positiva acció.

Catalunya protesta y protesta ab tota llealtat, ab tota franquesa, ab tota energia. Està unànimement convensuda de que'ls sistemes actuals, ab tot el seu bagatge d'antigues supersticions estatistes y fatals prejudicis de principis desacreditats, son la causa de la ruína ab que se l'amenassa y el motiu del sofriment indigne á que está rellegada, aixís en l'ordre moral com en el material. Y com que Catalunya no es un poble mort pera que tingui l'ànima insensible y no's resseniti de les fiblades ab que la acaricien els seus enemics, per aixó s'aixeca ayradament davant del actual estat de coses y sense contemplacions de cap mena pels supersticiosos y'ls ignorants que tenen la desgracia de no sapiguer qué volen ni perquè criden, demana, exigeix y reclama el dret, la llibertat y el respecte que's mereix el poble que com el nostre no vol esser més puntal d'iniquitats abominables, ni més esclau de tiranies vergonyoses.

Y com que al davant del dret, de la llibertat y del respecte de tot un poble no hi ha diferenciacions més poderoses; com que aquestes necessitats essencials están indiscutiblement per demunt de tot, els catalans hem comprés la conveniència d'unirnos tots, y ab la forsa d'una ampla y ferma germanor fondre en el gresol del amor á Catalunya les petiteses que'ns separen, llensar al lluny les armes suícides de les lluytes que allunyaven fatalment totes les nostres energies, y enlayrant els cors y aixecant les

mans fer potentia y amenassadora expressió de la nostra voluntat.

Els oradors.—Si'l fet de que la immensa Plassa de Toros de Barcelona se vegés acurallada de ciutadans y regnés en ella aquell entusiasme que sols pot comprendre qui l'ha presenciat pels seus propis ulls, no vol-

gués dir res en ratificació de lo que deixem escrit, la veu dels ilustres compatricis que portaven allí la fidel representació de tots els matissos del poble catalá ne serien una prova incontestable. Les mostres unànimes d'aprovació ab que l'auditori les rebia ho tornaven á confirmar.

En Roca y Roca fou ovacionat al dir que "Solidaritat no es un partit, es tot un poble." En Junyent, el capdill carlí, parlant en nom dels seus partidaris, digué al poble catalá que "perilla la essencialitat del nostre sér de catalans, y quan sona 'l clari que'ns crida á la defensa de la terra y de la rassa, la bandera de la rassa y de la terra es el mantell d'or que'ns aixopluga á tots agermanats." En Vallés y Ribot, el clàssich federal de la nostra terra, digué: "La Solidaritat no es un partit polítich, perque, per gran que fos, seria petit pera contenir l'ànima immensa de Catalunya." El jove republicà federal En Joaquim Salvatella, se complagué en fer aquesta manifestació: "nosaltres no obehim á un programa polítich determinat, sino á la voluntat de tot un poble," y finalment el batallador soldat de les files de la Unió Republicana, l'Emili Junoy, digué en son parlament aquesta afirmació: "O Autonomia ó res."

Quines expressions més evidents s'han de fer pera demostrar que es definitiva y ferma la unió de tots els catalans? Indiscutiblement el triomf ja es nostre. Aquella llevar escampada constantment pels que erem uns sebes y uns clericals, d'amor y toleransa per tots els fills de Catalunya, ha fet florida. Els discursos del últim miting no tenen cap diferensa ab els que de tant temps ensá hem pronunciat arreu els catalanistes. Les paraules enèrgiques que en el mateix acte pronunciaren els oradors nacionalistes no foren altra cosa que'l resum sintètic y natural de tot lo que digueren els altres.

Per últim el sant principi de la Llibertat Catalana 'ns acobla á tots.

¡Que duri forsa y avant sempre!

Els pertorbadors.—Y es natural que durará y avensará triomfalment. No hi han gayres obstacles que s'hi oposin. Una minoria insignificant d'alucinats que empunyen l'arma fatídica y l'abnegació ridícula dels que desde allà dalt volen desviar els efectes de les lleys de la Naturalesa.

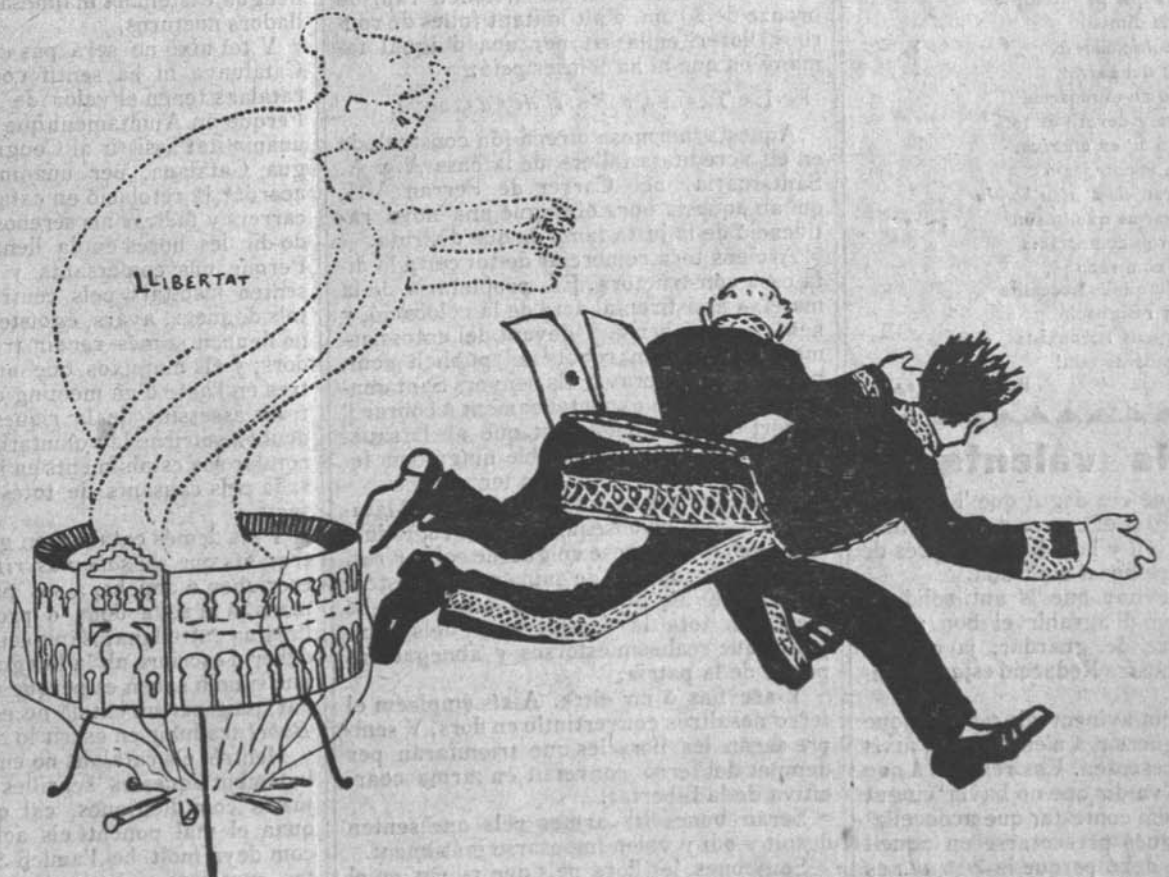
A uns y altres la ferma voluntat catalana 'ls aplanará sense valerse de medis violents. La Rahó y la Veritat que venen ab nosaltres s'obrirán pas per entre les tenebres qu'envolcallen aquelles concienesadores mides. No farem servir el ferro pera ferne armes que privin la llibertat dels germans, sino pera ferne plomes que 'ls ensenyin el camí racional de les coses. Aixó en quan als primers; per lo que respecta als segons tenim un' arma d'igual forsa: Natura: La llibertat y 'ls drets dels pobles son superiors á les pretencions dels tirans. Per aixó la llur obra será inútil y la nostra s'aixecará triomfanta pel demunt de les llurs cendres.

Que s'convencin, donchs, els pertorbadors de l'inutilitat del llur esforç. Les llibertats avensen y 'ls pobles regnen. Els absolutismes reculen y 'ls emperadors s'estimben.

Actes com els de diumenge passat, en son una prova evident. La Llibertat ha triomfat á Catalunya y ella compadeix als pobres esgarriats fills seus que no la saben veurer ab son mantell barrat de generosa protecció y son rostre amorós d'encisadora maternitat. Prou vejeuren ells que la oposició que feren á n'aquell acte del poble catalá fou del tot endebades per l'objecte que's proposaven y la voluntat nostra quedá vencedora... També hi quedarà ab sa pretenció de lliurarlos del jou absolutista del Emperador de que s'han fet voluntariosos esclaus.

GNOM

Enguany

Per voluntat de Catalunya, d'una plaza de toros ne surt la llibertat qu'ha d'enfondrar als ministres continuadors dels Ferran VII.

I Prou galetes!

Mira tu, senyor *Iacandro*,
(y dispensa'm aquest cop
la democràcia que gasto)
jo desd' ara no vuy brochs
ni vuy rebre més galetes
que les que tregino a coll.
Redeu y quin abandono!
jo no creya com hi ha mon
que correués tanta barra
dintre la *Federació*
revolucionaria; mira
jo en aquella reunió
vaig anarhi com un home
y al sentir qu' allí tothom
deya, s' *acuerda señores*
por mandato suparior,
anar al *mitin* diumenge
a desllorigar *sanyos*.
Vaig dirme: *Nassos*, es l' hora
de fer la *ravaluació*,
(perque jo ab una *andirecta*
n' acostumo a tenir prou)
y no deixar cap costella
solidaria a n' el seu lloch.
Tu tens *causalada y alma*
y ets prou *lliberal* y tot
per sapiguer moure escandol
y destorbar tot allò.
Aixó fa que a la consigna
vaig esserhi ben dejorn,
y ja al arribar va caurem
l' ànima y 'ls pantalons,
al veure la concurrencia
tant escassa de garrots.
No s' hi veyia cap persona
d' *altu bordu*, dels *sanyos*
que son amos de nosaltres
y que 'l dia avans d' aixó
deyen, noys que ningú falti,
la *daciplina* es el tot.
y jo esclari vaig compareixe
per no faltarhi cap cop.
Al arribar a la plassa
algú qu' estava d' humor
ja va dirme, m' sembla mestre
que lo que 's aquest garrot
el porteu aquí per rebre,
y li sobrava rahó:
perque parla en Roca y Roca,
y jo que crido ben fort
abajo el casuismo,
y lo mateix que si fos
una cosa convinguda,
comensen a caure'm cops
de bastons ab un *salero*
que m' pensava venir boig.
Costelles, clatell, espatlles,
brassos, cames, pit, genolls,
va quedarme una marea
de tant estobat y tou.
Defenseume! jo cridava
y els demés feyen el sort.
Y a la cuenta era que 'ls pobres
reben igual que jo
la pallissa més horrenda
que s' ha registrat al mon.
Consequencies? Imaginat
que duch envenat el cos
per una pila de mesos
si no hi ha complicació
y tinch pessetes sobrees
per ànriques y cotons
de manera que pel prompte
presento la dimissió
com a *revolucionari*
de la colla del garrot,
y prometo no enredarme
si no hi veig devant de tots
a vosté y a n' en *vinaixa*,
sino tinch la convicció
que vindrán els d' *altu bordu*
a demostrarme que n' son
y tenen prou democràcia
per rebre com rebo jo,
que creyau que 's necessita
molta fe y resignació
y una esquena *lerrrouxista*
empostissada de nou!

PEP DE LA TRALLA

A n' els «valents»

No sabem a qué era degut que 'l diumenge estigués guardat el carrer de la Canuda per la guardia civil y la policia, després de les nou del vespre fins a molt tart.

Si era pera evitar que 'ls anti-solidaris *assaltessin*, hem d'agrahir el bon zel de qui donà l'ordre de guardar, ja que, en aquelles hores, nostra Redacció estava completament sola.

Més cal que fém avinent als *valents* que aixís com ho diguerem a n' en *vinaixa*, aixís ho farém si 's presenten. Ens referim a que quan en *vinaixa* va dir que no havia vingut a agredir, li varem contestar que aconcellavem al que volgués presentar-se en aquell tò, que ho fés de debó perque la *entrada* es franca, pro la *sortida*... es altra cosa.

¡Ey! Si 'ns donen temps....!

REVISIÓ

INDULT

Seguim rebent nombroses adhesions a la petició de Revisió del procés Manau.

Si l' indult fá que poguem abraçar al ignoscent company, caldrà acceptarlo pera que 'l prés fruixi la llibertat de que 's veu privat.

Més cal també que, demostrantnos una vegada més, catalans, no defallim en la petició de Revisió d' aquell procés quins instigadors segueixen passejant per nostra terra.

Els Nacionalistes sigueren els que avans que tothom, demanaren la Revisió del procés de Montjuich.

¿Serém els únics que demaném la del procés Manau?

No hi fa rés; si són els únics, será tot el Poble de Catalunya, ja que tot el Poble es avuy Nacionalista, sigui conservador ó republicà ó carlista ó integrista ó anarquista.

A n' En Casanova

L' ofrena de LA TRALLA

Quan aquest any per la luctuosa data del 11 Setembre, les dames catalanes portaren una corona de metall a l' estàtua d' En Casanova, nosaltres celebrarem públicament l' idea perque aixís quan el despit cobart dels nostres enemichs volgués anular ab traydor sistema aquella expressió de l' ànima catalana, el ferro lluny d' esgrunarse com les flors, se dirritiria y s' enganxaria més encare en l' efigie del immortal Conceller de Barcelona.

Y aquella idea l' hem hagut d' adoptar, també, nosaltres. La cobarda agressió dels que viuen a sou del estat que mantenim els ciutadans honrats, no poden ja detenir l' avens formidable de l' acció social y política de Catalunya, que va encaminada a enderrocar l' actual estat deficient de coses, y en son defecte tenen d' esbravarse ab futilitats que si ho son baix son aspecte material, en el moral signifiquen una ofensa a Catalunya que jamay deixarà passar desapercebuda la dignitat catalana. Per aixó a la crema d' aquelles ofrenes fetes pel nostre poble al derrer defensor de les llibertats patries, hi ha respost unánimament tot el mateix poble, tornant serenament impassiblement, conscientment a depositar noves coronas sobre les cendres passades.

Y l' estàtua s' ha recobert de flors, y les generacions l' han voltada altre cop y 'ls entusiasmes y les abnegacions han tornat a manifestarse ab la mateixa esplendorositat.

Mes are ja no han sigut les dames soles, les que 's previnguessin d' aquets atachs. Altres entitats com les de diferents estudiants d' aquesta Universitat, han portat a l' estàtua una corona de ferro. LA TRALLA també ha cregut convenient ferho aixís.

Per aixó divendres passat en mitg d' unes mostres d' amor que agraím de tot cor, portarem nosaltres al inolvidable héroe una demostració del efecte que 'ns inspira son recort, consistent en un artístich ram de bronze de 80 cm. d' alt imitant fulles de roure y llover, enllassat per una d' igual tany en que hi ha l' inscripció:

LA TRALLA a Rafel de Casanova.

Aquesta hermosa ofrena fou construhida en els acreditats tallers de la casa A. y A. Santamaria, del Carrer de Ferran VII, qu' ab aquesta obra obtingué una nova ratificació de la justa fama de que disfruta.

Are ens toca remerciar de tot cor a la dita casa constructora. Els propietaris de la mateixa assistiren al acte de la colocació, y hém de fer saber que devant del entusiasme ab que forem rebuts pel públich nombrós qu' ens esperava, els senyors Santamaria renunciaren espontáneament a cobrar l' import del ram, objectant que ab la satisfacció dels anhels del poble ningú deu lucrarihi sino que s' hi deuen fer sacrificis.

No menys espléndida fou la casa Matarrodona que 'ns obsequià ab tres reproduccions del retrat sense volguerne cobrar res.

No cal dir donchs de quina manera estém agrahts a les dues cases que de debó mereixen tota la consideració dels companys que realisém esforços y abnegacions pel bé de la patria.

Y are fins a un' altre. Aixís emplem el ferro nosaltres convertintlo en flors. Y sempre serán les flors les que triomfarán per demunt del ferro convertit en arma coarctiva de la llibertat.

Serán bones les armes pels que senten despit y odi y volen imposarse inútilment.

Son bones les flors pels que rihém en el triomf y volém amor y germanor y 'ns imposém irreductiblement.

No havent, donchs, la casa Santamaria haver volgut cobrar l' import del ram, y no volguent sa modestia que ella sigui la que la ofereix a En Casanova, CONSTI QUE ES DEL POBLE TOT LA ARTÍSTICA DEMOSTRACIÓ D' ADMIRACIÓ ALS MARTRES DE LES LLIBERTATS DE CATALUNYA.

LA REDACCIÓ

Per l' Alsina

En Vicens Ballester.—Barcelona.

Molt Sr. meu: En aquest moment m' entro pel diari de la fatal nova que m' ha deixat sorpres, com aclaparar, m' entro de la mort del estimat company en Joan Alsina.

Me sembla mentida; me sembla un somni; ¡quin any més crudel pera 'ls redactors de LA TRALLA!

L' amich tot cor, de tots estimat, el simpàtic, el bondados Redena, el més jove de la colla... ¡ha mort! Ho repeteixo, me sembla que no pot esser.

En aquestos moments en que'l cor me plora, sols sé dirli que en mitg del sentiment que tots sentirán per la gran desgracia (perque ho es molt de gran, més de lo que molts se puguin creure), hi ajunti l' meu condol més sincer.

¡Descansi en pau l' estimat amich Alsina! Rebi recorts pera En Llorens y vosté mani a son afm. y S. S.—Pelegri Llangort.
20 Octubre 1906.

El catalá y els catalans

S' han acabades les tasques del gloriós Congrés de la Llengua Catalana. Corporacions, Ajuntaments, Associacions de totes menes han vist ab orgull aquest acte de reconstrucció del verb catalá. Tothom a Catalunya s' ha sentit captivat per l' espectacle grandió del primer Congrés de la Llengua Catalana; tots els cors han glatit ab el desitj de veure sorgir d' aquest acte la proclamació efectiva del nostre Idioma Nacional. Ilustres filòlegs estrangers y catalans, en germanívola abassada, han trevallat en la tasca del Congrés. Ja ni un catalá dubtará are de la robustesa de la nostra llengua; ja ni 'ls aristócrates la tindrán en menys al veure debatir en les sessions a un Comte; ja no ressentirém aquella punyida al cor y aquella llástima que experimentavem al sentir en els interiors magnífichs malmetre 'l llenguatge imposat, despreciant el del cor, el de la terra, el de la Patria nostra.

Y el somni se realitzarà. Y els botiguers avergonyits retolarán sos establiments en llengua catalana.

Y els periódichs en castellá redactats per gent catalana admetrán articles en catalá (els vergonyants) y els més rahanables els redactarán en catalá de cap a peus.

Y els rétols dels carrers de Barcelona se cambiarán per rétols catalans tornant en seriós lo que es avuy ridicol, puig que ridicol es veure traduhits noms intraduhibles y més encare veure barrejes llastimoses de catalá y castellá.

Ja els serenos, que'l vehinat paga, cantarán les hores en catalá, en benefici de la llengua castellana malmesa sovint pels vetlladors nocturns.

Y tot aixó no será pas difícil si es que a Catalunya hi ha sentit comú y si es que 'ls catalans tenen el valor de ses conviccions. Perque un Ajuntament que ha acordat per unanimitat assistir al Congrés de la Llengua Catalana, per unanimitat hauria de acordar la retolació en catalá dels nostres carrers y indicar als serenos la conveniensa de dir les hores en la llengua dels vehins. Perque uns comersants y botiguers que's senten insultats pels centralistes ab els títols de jueus, avars, egoístes y metallisats, no deuen ja més rendir tribut als insultadors; y els mateixos que omplen els teatres en l' acte d' un meeting de protesta contra 'ls assessins de la riquesa nacional, no deuen sofrirne la voluntaria humiliació de rotular sos establiments en la llengua imposada pels causants de totes les nostres di-sorts.

Y als demés catalans en general, als poch trassats que no saben escriure en catalá y escriuen a amichs, a sos pares, a sos germans, a la séva dona ó promesa ó fills, en llengua cattellana, sápiquen tots que es un deber d' escriure ab la llengua que parlen, y que si no'n saben es perque no ho han probat, puig per un catalá no es una *Torra de Babel* traduhir en escrit lo que'l cor dicta.

Mentres els catalans no emprenguin resolutament aquestes senzilles reformes, tan justes com llògiques, cal que enmudeixin quan el mal ponent els aclapari, perque, com deya molt be l' amich *Sabbs* en aquestes mateixes columnes, per detalls com aquests, per oblidar devers tan insignificants, es per lo que 'ls catalans hem perdut

la llibertat, y es preveyentlos com els catalans la recobrarém.

Tots aquests detalls formen un tot afirmatiu de la nostra personalitat. Sense personalitat, la lluyta no'n donará l' aventatje.

Femlo, donchs, aquest Tot, posemhi tots totes les nostres forces, y serém guerrers de totes les armes.

J. M. F. y T.

L' esfonsament del Emperador

Jo que he viscut molts anys entre obrers, actualment hi visch y sens dubte hi viuré tota ma vida; jo qu' he seguit ab interés totes les lluytes y gestes polítiques que, desde l' adveniment d' en lerroux a n' aquesta terra per obra y gracia del govern, s' han suscitats; jo, qui veyia ab fonda pena com bona part dels obrers de Catalunya (fos per lo que fos) entonaven himnes de llohana al fals redemptor.... jo, avuy, veyentlo caygut y menysprehat, vesso de satisfacció boy gaudint l' efecte que entre 'ls obrers ha produhit l' esmicolament del adorad ídol d' ahir qui ha donat ab sa ridícula cayguda, profitoses ensenyances a qui primerament el seguien.

Ensenyances de qui son nostres governs, qui plens d' odi y temor a tota idea que representi desvetllament y reconquesta dels drets d' un poble, recorren a tots els medis pera ofegarla y compren, pera aixó, a un ser indigne, qui baix sa protecció sembla la discórdia a Catalunya, intentant entorpir aixís el ràpit desvetllament de la nova idea redemptora, fuetejadora de farsants y vividors.

Ensenyances de que, la forsa de nostres lluminoses doctrines d' autonomia catalana, han vensut a governs y vividors y si aquells avuy trontollen devant d' una de les manifestacions del nostre voler, la Solidaritat Catalana, altres, els vividors, en *Iacandro*, estrepitosament ja ha caygut del pedestal ahont la protecció del govern y l' inconsciencia d' alguns obrers, l' havien enlayrat; ha caygut empés per la lleu bufada de la voluntat del poble, y avuy ja se revolca moribond, enmitj de sa baba verinosa, intentant empastifar honres, calumniant y difamant desde 'l diari qu' en Romanones li fundá; avuy com sempre, rastrer servidor del govern, lladra feblement contra l' impo-nenta forsa de la Solidaritat Catalana, contra el negro nubarrón en el tranquilo horizonte político, com digné en lopez domin-guez, avuy... fa com sempre; campanya digna del que 's ven la consciencia per un grapat d' or... mes tot es inútil; els catalans dignes, els catalans honrats, tots els obrers, en fi, tot Catalunya, ja miren avuy ab menyspreh al farsant *Iacandro*, y escupintlo ab indiferencia, li diuen: Fuig de Catalunya, ser indigne; ets planta exótica qu' en eixa terra ja may podrás arrelar, malgrat els adobs del ministre coix; no hi tens ni t' hi tenim cap afecció, cap sentiment; fuig ben lluny a gaudir del teu boti d' indignes lluytes passades, pró veshi depressa que la teva mort política s' atansa rapidament y quan aquesta arriui, la sanitosa y forta tramontanada de la dignitat catalana, esventarà les teves cendres pera que no quedi rastre ni recort en aquesta terra de tant miserable farsant com rastrer vividor.

Aquesta es la general y justa absolta que tot Catalunya, y especialment els obrers, endressém a qui, estant a sou del govern, ha intentat esser el traydor de nostra vol-guda terra.

P. BIADA

(Obrer en géneros de punt)

Un nou "timbre de gloria" d' en lerroux

Al Jutjat del Oest d' aquesta ciutat se presentá 'l dia 18 del que són una demanda de mayor cuantia en que 'l demandant Benito Eduardo Ernesto pretén cobrar de *alejandro lerroux y garcia*, gerente de la casa del pueblo, la cantitat de 17.800 PES-SETES.

Avuy per avuy no sabem si 'l demandant es verdader ó fals, perque 's donen cassos de ferse demandar per un a fi de que quan VINGUIN ELS VERDADERS ACREEDORS S' HO TROVIN TOT EMBARGAT.

Aixís, donchs, podém dir que si 'l deute es veritat, en lerroux se demostrará que ha de pagar 17.800 pessetes; y si el deute no es veritat, denota que n' té d' altres iguals y, que pera burlarlos, se fá demandar per un de fictici.

Resultat: TRES MIL CINCHENTS SEIXANTA DURETS qu' han fet PROGRESSOS....

UN D' ALBACETE

Diuen que la policia...

Sí, senyors; diuen, ó deyen, que la policia volia assaltar nostra Redacció y la d'altres periódichs...

Diuen, ó deyen, que'l dissapte al vespre seria la cosa...

Deyen... Tot podria ser... Però no ho volém creure. Som á dimars y encare no han vingut. Y en bona fe que'm sab greu que si la policia ho va dir, no ho fes...

Perque, la veritat, seria bonich veure 'l desordre dels del ordre, y veure com un que ASSALTÉS per gust tindria de saltar per forsa...

Are si la policia no va dir que ho faria, me sab greu que's fes corre, perque, iqué'n varem treure d'estar preparats pera la recepció?

Una decepció més

Llegint diaris, hi havia trovat, al cap de molts mesos, una colla de sabís. Vaja; en quant á les closques de primer ordre, Espanya no está pas més pobra que altres Estats d'Europa, m' deya. Però, fills meus, de la llista d'eminencies que jo m'havia arreglat, que avuy un, que demà un altre, jo crech que si la cosa segueix aixís, aviat no'n quedarán quatre.

Y are, ab tot el dolor que causa 'l desenany, passo ratlla per demunt del nom del senyor Unamuno, que no sé si perque 'l té un xich estrany per rahó de les dues u que hi entren, ó perque es rector á 'l Universitat de Salamanca, aquella Universitat ahont soliem enjagarhi á qui volgués saber, se m'havia ficat al cap qu'era sabi com si diguessim de primera classe.

Veuen? jo hauria pagat una pesseta de que no hi hagués vingut á Barcelona el senyor Unamuno, perque are encare conservaria 'l il·lusió de que era un sabi saberut, y nó solzament una persona molt il·lustrada, que's veu que ha llegit molt, que sap veure defectes, sense saber igualment veure 'l modó efícas de corretjirlos, que parla bonich y que despenya una càtedra en una Universitat. Y no 'ls dich si hi va diferència d'un sabi á un il·lustrat! Tanta com de la nit al dia.

De persona il·lustrada qualsevol pot serne ab una mica de temps y de paciensa y una dotzeneta de llibres triats. La persona il·lustrada es senzillament la persona instruhida, la qu' está enterada de moltes coses que 'ls altres generalment no saben; pero que poden saber si's prenen la molestia que s'ha volgut pendre aquella persona. Però ¡un sabi! un sabi, fills de Deu, es una cosa que no la venen á cal libreter, que no's fa solzament fent anar la maquinaria de la memoria, que no's té encara que 'ls diaris la regalin al poble com á consol en les tristes épques de decadensa. Es una cosa que no's pot dir d'altra manera més precisa que anomenant á n'ella mateixa; perque, vaja, un sabi es un sabi, y tirin pel cap que vulguin. Es com si diguessim un tros de Deu, y la sabiesa *Deus in nobis*, Deu en nosaltres, la armonia, 'l equilibri perfecte de facultats y d'inclinacions.

El senyor Unamuno crech qu' es un home molt il·lustrat; pero com á sabi no me 'l empasso encare que me 'l administrin dins d'una càpsula de modernisme y anticlericalisme coix. Perque tenint el sabi de debó aquella anímica armonia, no tira al monte com la cabra, y no's inclina cap á la banda dels que tallen el bacallà, com se va notar que ho feya 'l senyor Unamuno en una pila de coses indicades, ja que no tractades, en la seva conferencia del teatre de Novetats, y senyaladament en la propaganda fula de la fàbrica de mausers de que vol que's proveheixin catalans y biscaïns per sustituir ab ells les espingardes de les seves respectives glorioses llengues.

Justament quan els que voldrien reventar l'industria catalana, qu' es font de general riquesa, de benestar y de progrés per Catalunya, tiren contra ella bala rasa de Madrid estant, ens surt el senyor Unamuno, en la conferencia del Centre de viatjants y representants, volguent afrontar als que ab l'industria principalment han guanyat prous quartos per ferse fer hermoses fatxades al passeig de Gracia y altres grans carrers de Barcelona, y com si li raqués que la nostra ciutat deixi, en quant á riquesa y construcció, á moltes altres ciutats, que potser li cauen més al ull, ab un pam de nas, pregunta ignoscentment quantes escolles pels obrers sostenen els ricassos que tantes pessetes donen als Gaudi, als Domenech y Montaner, als Puig y Cadafalch, als Rubió, á tants altres arquitectes tan capdals de nostra terra, y á cents y cents d'obers de tota mena d'oficis, que son l'exercit bastidor de les maravelles arquitectóniques que han cridat l'atenció del catedràtic de Salamanca.

ques que han cridat l'atenció del catedràtic de Salamanca.

Dispensi el senyor Unamuno, pero la seva pregunta ha estat per mi una revelació, y m'ha bastat per esborrarlo de la llista de sabís. Voler que 'ls richs paguin directament, com qui diu de mi á tu, á tall d'almoyna, escolles ahont els obrers necessitos d'instrucció puguin concórrehi, es desconèixer complertament el sentiment dignitós dels nostres trevalladors, y aixís mateix l'orgánich funcionament dels moderns pobles, ahont les escolles ja s'hi fan y ja s'hi sostenen ab los diners dels richs, en bona part, perque ab els impostos que de tots els ciutadans á proporció dels seus habers recauden, es que suporten les ciutats el pes de son pressupósit d'instrucció pública.

Potser hi ha terres més conegudes pel senyor Unamuno que la nostra, ciutats més enderrerrides, ahont tal volta senyors y obrers no's poden passejar per les mateixes aceres á les mateixes hores, y en les quals els *señorones*, per donarse *pisto*, paguen la dotació d'un mestre y 'l lloguer d'una casa gran y qui sap si inútil pera ésser habitada per estadants, per instaurament d'un estudi, y obrers no prou concienosos del seu dret á ésser tinguts per homes que senten, com qualsevol rich, manifestarse dins del seu cos més ó menys magre y ben vestit una ànima, que paren la mà á la caritat que 'ls donen els *señorones* y 'ls fan mil acataments. A Barcelona passa almentre; es la col·lectivitat representativa dels richs y dels que no'n son la que costa la instrucció quan ademés, els que's fan fer hermoses fatxades, volen donar quelcóm més que lo que de lley els pertoca en pro del millorament intel·lectual de la classe obrera, subvencinen ateneus y altres institucions per l'istil, pero de manera que no son may ells mateixos com individus, sinó aquells ateneus ó aquelles institucions el *conde que paga*. Y cregui 'l senyor Unamuno que de richs n'hi ha que no son tan rancis com podria fer suposar la pregunta qu'ell feya al Centre de viatjants y representants, y que de trevalladors no n'hi ha cap que *pordiosee*, ni cap que desconexi qu' es la societat y no 'l rich qui té d'instruhirlo.

Jo torno á lo d'avans; el sabi es un home equilibrat de facultats y d'inclinacions y no cau cap á cap cantó empés per simpaties ó per preocupacions nascudes de lo que's vulgui que neixin. Y m' penso que 'l senyor Unamuno n' está de preocupat y de previnut. Ve á Barcelona els dies del Congrés de la llengua catalana y lo que fa parlant d'aquesta es tractarla d'espigarda inservible; ve quan, á la vegada que la de la llengua, está sobre la taula la qüestió dels tractats de comers y fa una pregunta que's porta l'oli, de *corte* com si diguéssim *fraterno*. Quan es aquí, dins d'aquest gran bosch que Barcelona representa, calla moltes coses que pensa, y diu que 'ls arbres li priven de veure 'l bosch, qu' es lo mateix que si digués, val més que calli perque'n diria quatre de fresques, y assegura que per parlar d'un país ab coneixement de causa lo millor es no haverhi estat may. Res, ja ho he dit; l'esborro de la llista.

Te rahó el senyor Unamuno si creu que'l qui vol parlar del imperi de Babilonia, de Ninive, del poble juheu, de la Roma dels set reys, de la república y dels emperadors, de qualsevol poble mort y soterrat sota les runes dels sigles passats, no necessita haverhi estat ni viscut may. Però 'ls que parlen de semblants coses, no ho oblidem, cavallers, no van á convertir y á fer més prudent ó més felissos als babilonis, als ninivites ó als romans. El senyor Unamuno venia á parlar als catalans, á un poble vivent, que's maneja, que vol saber que l'alcalde fer al temps d'avuy, que té un modó d'esser especial á tenor del qual deu haver d'armonisar el seu obrar, perque ja se sab que'l operar no es avans, sinó després del ésser; y tot aixó sentat, venir y dir que per ben aconsellarnos caldria no havernos vist sinó ab ullera de llarga vista, sense sentir els batechs del nostre cor ni ferse càrrech de les manifestacions del nostre esperit, es dir que jo he tingut rahó esborrantlo de la llista que m'havia anat fent de sabís. Es clar que 'l senyor Unamuno pot valer y sens dupte val forsa intel·lectualment, y que ja pagariem molts alguna cosa d'arribarhi á les soles de les sabates. Però de persones instruhides com ell n'hi ha á dotzenes y á centenars y á milers á Espanya, sense que les tingui per sabies, y sense qu'estiguin lliures de donar ensopagades d'aquelles que quan se té un ull de poll fan veure les estrelles.

GRANET DE SORRA
Ens passa ab el present article lo que ab un altre publicat no fa massa temps: el creyém, ab fonament, escrit per un dels més significats Federalistes Catalans que no vol, se coneix, estampar són nom. El mèrit del article no necessita firma; més nosaltres ho advertim perque 's tracta d'assumept intrincat.

Alcaldes diferents

Tots saben la resposta tornada á la Comissió organitzadora del Congrés Internacional de la Llengua Catalana pel célebre alcalde d'Alcoy. Tots, al llegir aquelles bestieses del tal alcalde, vareu recordarvos de les dels seus *colegas* de Pamplona y de Palencia. Tots vos vareu fer càrrech quan lo del cartell de Sabadell, y vos hi haveu afirmat are, de la estupidesa de certs alcaldes espanyols. Convé, donchs, que tots compareu els llurs procedirs ab el procedir del alcalde de la ciutat de Cardiff en lo que respecta al Idioma Galés.

Veyeu lo que diu *The Illustrated Mail*, del dia 13 del que sóm:

"Deuen parlar Galés.—D'are en avant tots els mestres d'estudi de Cardiff vindrán obligats á sapiguer parlar el galés.

El consell de la ciutat de Cardiff, ab el vot decisiu del Lord Major y després de llarga discussió, prengué l'acort proposat pel Comité d'Educació, encaminat á demostrar la necessitat de que tots els mestres sàpiguin el galés. Al efecte exigiran el coneixement de l'esmentada llengua á tots els que entrin á formar part del professorat.

El galés es declarat obligatori en el examen d'ingrés á les escolles normals."

Y, després de llegirho, compareu y feu comentaris.

Veyeu la vida de Cardiff y les vides d'Alcoy, Palencia y Pamplona.

Del meu cabás

En veritat no comprench com la passió pod reduhir certs homes á un tal estat d'aberració mental.

Tremolar devant l'arrogancia d'un lerroux, fer d'un home astut que falseja les veritats y desvia les concieneses, un idol popular á qui s'obeheix y defensa ab el més estret dels fanatismes, es el colm de l'ençegament voluntari.

En lerroux diu *negre*? Donchs, *negre*!! En lerroux diu *blanch*? Donchs *blanch*! Y mort á qui 'l contradigui!

¡Oh, imbecilitat lerrouxiana!
"Jo os portaré la República, jo estimo á la República," ha dit el fals apóstol, y els homes de cervell obtús que l'escolten han trobat ses paraules sinceres. Sí, en lerroux estima á la República, á la Autonomia y á Catalunya, les adora totes tres ab un amor terrible y voldria abressarles pera poguerles escanyar...

Ab el títol "Bista ya," en un seguit de frases grolleres é incorrectes deya'n lerroux en el seu *progreso*:

"Se quiere guerra? Pues guerra. Se pretende acorralarme? Pues morderé."

Ja ho sab donchs el Sr. Alcalde, convé dictar severes ordres pera que s'activi la persecució dels gossos que no porten morrió.

ZENGOWISKY

La Real Asociación de Cazadores de Barcelona

La sanitosa campanya de LA TRALLA comensa á donar sos fruyts y á produhir sos naturals efectes. Un bom nombre de socis de la *Real* justament indignats per la passivitat del Excm. Sr. Governador, malgrat les greus denuncies que se li han fet, y consents que en aquella casa la única cosa *real* es la gran *immoralitat* que hi regna, han decidit fundar una Agrupació ahont tant sols hi tindran cabuda els cassadors de *veritat* pera que Barcelona pugui distingir els llegítims dels *sevillanos*; els que fomenten tal *sport* y el practiquen á montanya dels que mantenen vicis, juguen ab *trampa* y respirant constantment la pesant atmosfera de la *timba*.

El Sr. Governador podrà dir: "ja podeu xiular si l'ase no vol beure," però sàpiga que nosaltres, per més que vosté segueix fent l'orni, no prenent mides radicals perque s'acabin aquets escándols, vetllarem per la moralitat posant á la llum del sol lo que s'está forjant entre tenebres, publicant, si ho creyém convenient, els noms y *apellidos* dels que prenen part en els prohibits y... tolerats, fins donant les xifres de les ganancies y pèrdues dels jugadors y de la quantitat diària que's reserva la *real* una vegada ben garbellada y saldat certs compromisos.

Aixís potser farém obrir els ulls als que s'obstinen en tenirlos tancats, y logrerém que fugin d'aquell cau de *podridura* els cassadors correctes y alguns d'incautes que insensiblement els hi fan empassar gat per llebra.

[Figuris, Sr. Governador, com quedarán els patrons aranyes de la *real* si deserten

els cassadors correctes y el regiment de *quintos* que encara avuy obeheixen mansament á la seva veu de mando! Justament are que's creyen tenir la digestió assegurada ab les *cartes marcades*, aquelles altres cartes de recomanació que tenen d'allà dalt y l'esperit de santa toleransa que vosté 'ls dispensa!

Després de tot, Sr. Governador, no s'hi amohini si té molta feyna, fàssila, que la novella "Agrupació de Cassadors," ja's cuydará de que tanqui les portes la *real*, y no estranyariem l'obligués á rendir comptes devant els tribunals de Justicia.

Mes si'l Sr. Governador, tornant pel bon camí, desitja fer una bona obra, sàpiga que en la *real* no tantsols se juga als prohibits (ab cartes marcades algunes vegades), sino que, anticipant la diada de *Tots Sants*, l'altre dia varen repartirse un gratat de castanyes que després remullaren ab *arnica* com única beguda. Pera més detalls podria dirigirse al president ó al vocal de torn... alto... are recordo que varen acordar no donarse per enterats per no pendre cap acort, que hauria pogut disgustar á la clientela del joch, que per lo mateix que'ls hi porta 'l pá á casa es considerada inviolable.

PREGUNTES

Fa tres anys que l'allavors *futur rector del obrero* D. ALEJANDRO LERROUX Y GARCIA VÁ ENMATLLEVAR TRES MIL PESSETES.

El bon jan que va proporcionarlesh es un banquer de Cádiz que respón al nóm de *Justo Tonia y Reynares*, quefe dels republicans de dita població.

L'objecte d'aquest *préstamo* era segons en *lerroux* el de seguir el seu viatge de propaganda á Barcelona.

Avuy encare el senyor de Cadis no s'ha reintegrat la quantitat deixada malgrat el giro d'una lletra que feu á don *lacandro* y que fou retornada ab gastos.

¿Qué s'han fet aquestes tres mil pessetes?

¿No'n tenia prou ab lo que venia d'allà dalt que li era necessari recorre á la bona fé dels amichs?

COPS AL BULTO

Els uns entenen la igualtat d'un modó, però altres l'entenen molt diferentment.

Ara á Galicia se prepara una gran manifestació pera demanar al Estat que suprimixi la autonomia administrativa de que, en virtut del concert económic disfruten els vascongats, fundantse ab que, com que á Galicia no la tenen, tampoch l'han de tenir á Basconia, perque tots hem de ser iguals.

Quin concepte més estrany que tenen de la igualtat; si á Barcelona pensessim igual, qualsevol dia 'ls vehins del *ensanxe*, demanarien al Ajuntament que desempedressin tots els carrers del *casco* antich, perque 'ls de la ciutat nova estàn sense empedrar, y tots han de ser iguals.

Nosaltres també la volém la igualtat, però es donant llibertat á qui no'n tinga, may arrencantla á qui'n disfruta; donant salut al malalt, no enmalaltint al que está sa.

En una paraula, la igualtat de la vida, no la de la mort.

Com á norma de lo que convé fer tinch la costum de fixarme sempre en lo que no volen que fem els centralistes.

Es una regla senzillíssima, qual aplicació es més senzilla encare.

Exemple: els centralistes no'ls hi agrada la solidaritat; senyal de que la solidaritat es bona y que'ns convé que duri, y lo mateix ab la lley de jurisdiccions, tractats de comers, etc., etc.

Ara el *imparcial*, referintse á la campanya pera protestar del modó com se pretenen fer els tractats de comers, diu que no cal que fem tants mitings, perque tenint tants diputats ja podrém dir al Parlament tot lo que convingui.

Peró aplicant la regla que'ls he indicat, contestém: ¿no volen mitings? donchs senyal que convenen.

Ademés de que'l poble escolta lo que li diuhem, mentres que *allà dalt* ni escolten ni volen escoltar.

La premsa lerrouxiana per contes de combatre al govern centralista per lo referent als tractats de comers, sols se dedica á atacar rabiosament al Foment per sa hermosa campanya en defensa de la industria catalana y de la gran massa obrera que de ella'n viu.

Es sumament *instruïu* aquest procedir; sempre que algú s'aixeca contra'ls governants monàrquichs, tot seguit els lerrouxos s'encaren ab ell, defensant, per lo tant, in-

directament a la monarquia, aixó si en nom de la república.

Quins republicans més estranys!

A més de que'l Foment no va contra 'ls tractats perquè sí, sino contra'l propòsit de en Navarroevert de anul·lar per la seva sola voluntat les lleys aprovades per les Corts.

Es a dir que en lerroux defensa la dictadura ministerial que'l Foment combat.

el progreso aboca les mentides sense contar son número ni medir ses dimensions.

Alla'n va una com a mostra.

Diu referintse al públich que va acudir el passat diumenge al Aplech de la protesta:

"Se veían muchos catalanistas y carlistas ostentando descaradamente sobre el pecho una placa con el Corazón de Jesús y el ridículo "yo reinaré."

Si al donar compte d'un acte tan públich com aquell, en el que foren actors més de 30.000 catalans, menteix tan descaradament, contin quina confiança poden inspirar les seves informacions en actes de menor importància.

En aquella casa sembla que juguïn a qui digui més mentides y més grosses.

R. I. U.

FUETADES

Preguem a tots els que sovint deixen de rebre 'l periódich qu'ens donguin avis breument a fi de fer les oportunes reclamacions.

L'avis sols ha de dir:

Tals dies o setmanes no he rebut LA TRALLA.

Població y firma.

Ab un sobre desclós "Originals d'impremta," poden venir aquestos avisos ab segell de 1/4 de céntim.

Un dels valents de diumenge portava 'l revólver... ¿al punt de dalt? preguntaran vostés? No senyor; embolicat ab un mocador.

L'home tenia por que se li encostipessin les bales.

Democràcia lerrouxiana defensada per la gaceta imperial (a) progreso.

La finalidad del movimiento solidario ha sido el logro de que los carlistas hablen en los mítins y paseen por las calles en pleno siglo XX.

Per lo vist aquest home el dia que fos emperador dictaria un ukase que diria:

Ordeno y mando:

1.º Que los carlistas no puedan hablar en los mítins.

2.º Que no puedan pasear por las calles.

yo, alejandro.

¡Y Viva la libertad.

Un dels valents del Aplech de la Protesta, era EN FRANCISCO DOMÉNECH, NIKELADOR, CARRER DE LES TAPIES, 10.

El recomanem als que s'hagin de fer nikelar objectes, sobretot si son de llauna.

En el «Centre Autonomista Català de Sant Gervasi» s'hi fan els treballs preliminars per la constitució d'una escola catalana gratuïta a càrrec del mateix.

Els felicitem y ens en falcitem com a catalans.

L'acreditada casa Eduart Domenech, se proposa confeccionar uns blocs de calendaris per l'any que vé al darrera de quins fulls hi hauran notes detallades y efemérides de tota la premsa catalana.

Creym que l'idea será ben acceptada pel nostre públich.

El «Centre Obrer d'Estudis socials» ha publicat una circular incitant a tots els obrers a que l'ajudin en sa campanya contra el regim celular de la Presó Model.

Ja sab la batalladora entitat que LA TRALLA sempre es un soldat voluntariós per les lluytes que poden proporcionar als desheretats millors condicions y consideracions.

Molt notables son les rajoles artístiques que 'l «Centre Autonomista Roger de Flor» ha posat a la venda, contenint màximes morals y patriòtiques.

Dites rajoles son a propòsit per a col·locar en tallers fàbriques etc. y creym que poden ser un bon motiu d'expediment de cultura y patriotisme.

En lerroux està en absoluta decadència.

En lerroux ja no vol passar per incendiador.

Ayer s'envalentonava volguent cremar Barcelona per los cuatro costados.

Hoy ja nega que sigui ell ni els seus qu'hagin cremat les corones d'en Casanova.

¡Lo que va de ayer a hoy!

La sessió inaugural de curs de les Escoles del Districte Segon que tingué lloch el darrer diumenge revestí veritablement importància y s'veygué forsa concorreguda.

En la nostra enclusa

Ja ho veyeu; nosaltres, forjant corones y 'ls altres... forjant calumnies.

L'empenta que porta la treballadora entitat, promet abundosos fruits per la causa catalana.

Pel correu interior hem rebut lo següent anunci:

BARRET DE LANCE

se'n ven un, ab coloraynes, procedent d'un redemptor del poble
Donarán rahó a el progreso

Quan vulguis tractar ab un home d'embustero, el millor insult que li pots clavar en cara, es dirli a seques: ¡lerroux!

De sencillo periodista llegó a ser Emperador, gracias a les promesas de falses revoluciones.

Aquest dia a la plassa de toros de Valladolid s'armá un escándol, per demanar, el públich, que's deixés en vida a un brau a qui avans s'havia martiritat horriblement.

El públich fou satisfet en ses pretensions.

Allá dalt se publica un paper qu'en diuen Revista y porta per titol El arte del Teatro. Aixó per si no ho sabien.

Aquest dia se 'ls acudi dedicar tot un número al Teatro Regional de Cataluña y... no'n vulguin més de bestieses.

L'Iglesies es l'autor de Riu avall d'En Rovira y Serra; la Baró es la primera actriu del nostre teatre; la primera dama jove es la Llorente; les dues escoles més idéntiques la d'En Pitarrá y la d'En Gual y el millor autor En Santiago Rusinyol.

¡Si nosaltres coneguessim tant poch les seves comedies com ells coneixen les nostres!

Els penats de Saragossa s'amotinaren, aquest dia, demanant que se 'ls donguessen les mantas a que tenen dret.

El moti fou sofocat sense que 'ls presos logressin el seu objecte.

Per molta barra en lerroux, palacios per embustero, en Giner per poca solta, y, per boles..., el progreso.

Hem rebut un comunicat de la Agrupacion del Libre Pensamiento del Pueblo. Seco en quin s'ens diu que allí no s'ha obert may cap suscripció a favor d'En Cleveland.

Segons ells lo únich que van fer va ser retribuir-li ab 10 pessetes una conferència que dongué en son local.

En lerroux vol instruir al obrer.

El Teatro Popular de la Caça del Pueblo ha comensat ja la temporada.

Al Teatro Popular s'hi representa género chico. Al Teatro Popular s'hi presentarán aviat les es-

trelles escadusseres del Eden que designi en Mir y Miró.

Aixís se fa cultura y s'educa al poble.

La casa Matorrodona ha posat a la venda unes artístiques targetes postals reproduint la branca de l'orer y roure que LA TRALLA va oferir al patrici En Rafel de Casanova, ab motiu del barbre atentat de que fou objecte per mans dels enemics de Catalunya.

El lloch de venda es a cau Bori, carrer de Ferran VII.

el progreso, furios com burro ab febre, quan se sent picat per mosques, per l'èxit que tingué 'l mitin de solidaritat catalana, organitzat per l'Associació Catalanista de Premi de Mar, publicà en primera plana un article, firmat «El Corresponsal» en el que desmentia que hi haguessin REPUBLICANOS a rebre als oradors, en sa arribada en aquell poble, pel motiu que 'l Centro Republicano, (adherit a la política personal del honorable senyor lerroux) no n'hi havia enviat.

Es a dir, que aquets senyors republicanos se creuen que a Premi de Mar no hi han més republicans que ells. Es a dir, que aquets senyors republicanos ja s'atreixeixen a donar patents d'idees. Més valdria que's donguessin vergonya de fer aquella afirmació «d'adhesió a la política personal d'en lerroux».

Els republicans deuen adherirse a una idea. Jany a un home.

¡Quina llàstima 'ns fan els republicans adherits a la política personal d'en lerroux! ¡Que'n deixá Herodes d'ignocents!

El sabi de Salamanca visitá 'l temple en construcció de la Sagrada Família qu'ha sigut l'admiració de les més grans eminències estrangeres qui sempre han tingut per en Gaudí les millors lloances. Donchs bé; al sabi de Salamanca no li va agradar aquella joia indiscutible del art arquitectònic.

En Gaudí no tingué per ell més qu'una sola resposta.

—No agrada a cap castellà.

Es massa eloquent la frase del distingit arquitecte per a que nosaltres hi fem comentaris.

Un diari d'allí dalt, que no cal dir quin es, s'enfurisma de pensar que en Manau pot ser indultat.

A Barcelona hi ha una ordre

de fer portar morrió als gossos.

¿No's podria fer extensiva

a'n aquets diaris rabiosos?

El pensamiento libre

proclamo en alta voz,

y llenya... a tots els cegos,

que m'ataquin en cançons.

El sobrant de quantitat recaudada pel Primer Curs de Dret d'aquesta Universitat per a oferir un ram de flors naturals al immortal patrici En Rafel de Casanova, 'ns ha sigut entregat a LA TRALLA, per a que la fessim a mans de «La Reixa».

El montant es de 1'25.

Mercés.

El governador y l'alcalde diuen que no volen pobres a Barcelona.

Ho comprenem.

Els pobres no més donen amohinos. En cambi els rics poden donar... altres coses.

Als del carretó dels gossos els hi cridém l'atenció que n'hi han dos a Barcelona que no porten may morrió. L'un es el goset d'en dario, l'altre es el gos d'allí dalt, l'un borda desde 'l progreso, l'altre ho fá de 'l liberal, y com are ja 'ls coneixen que rabien tant y tant, segons abont y a quins puestos no gosen deixals entrar.

El setmanari Miao se queixa de que sols el diari d'en Mencheta es el que ha donat compte de la seva publicació.

LA TRALLA per a desagraviarlo, anuncia als seus llegidors, que 'l Miao en son segon número publicava varies fototopies, entre elles una en la que hi figurava 'l Rey.

¿Estarás content?

Me sembla que més reclam ja no n'hi podém fer.

Ja 'ns avisará si aumenta la venda.

VIC. y ME.

Cartera de Comunicacions

A LA IMPREMTA: F. J. y C. — Pau Camps. — P. B.

AL COVE: T. C. y C. — K. I. — Ebo. — Vell. — R. A. E. — F. P. y B. — A. R. C. — I. S. — A. B. y T. — J. M. y G. — B. G. — S. B. y B. — Un c. de l. — Un obrer. — E. S. y LL. — J. C. y S. — J. A. R. — J. D. — J. F. A. — V. navés. — J. F.

NOTA.—Agrahint en lo molt que valen y representen els innombrables treballs en prosa y vers dedicats al plorat company Alsina, preguem a llurs autors ens perdonin la no publicació per causa de la aglomeració dels mateixos.

¡NACIONALISTES! afavoriu als que donen proves de la existència de nostra llengua.

CASES RECOMANABLES

Joseph Solá.—Tenda de queviures.—Baix de Sant Pere, 39, Barcelona.

Marián Rodés.—Merceria. Major, 21, botiga, Gracia.

Pau Bastida.—Camiseria. Canuda, 7, Barcelona.

J. Cardús.—Fàbrica de Paraygues. Porta Ferrissa, 10, Barcelona.

Eugeni Xicota y Valls.—Vins y olis. Raurich, 11, Barcelona.

Pere Augé.—Forn. Raurich, 14, Barcelona.

Bartomeu Pons.—Sabateria. Hospital, 62, Barcelona.

Francisco Vergés.—Farmacia. Torelló.

Francesch Ferrés.—Queviures. Mercat del Born, 7 y 8, Barcelona.

Imp. LA REMAIXENSA, Xuclá, 13, baixos